

Migjor D.F. 28 setembre del 1954

estimats pare i Joan: després d'una retòrica
veure no tinc, volem rebre la carta tranquil-
litatadora del pare. Es veu que, realment, l'es-
tingut paralitza la vida de Catalunya.

No valem requir tots ell, admet
el pare de la Nosa, que tendeix a una no-
table milloria. Ma ha estat mercindrí de l'oxí-
gen durant llargues estones i el seu estat
general es millor. Vaig donar-li la notí-
cia de l'annua de "les nois enamorades"
i en va tenir una gran satisfacció.

Fa més d'uns dies, vaig tenir a les
mans un exemplar del llibre "Os melhores
contos catalans"; en el qual hi figura - en-
tre els autors antologats - amb la reputa-
ció més extensa: tres contes. Els altres au-
tors ni hi tenen un o dos. En la nota que
en introducció, es diu que són "el contista més
universal que ha donat Catalunya". Tant-
debo que fos veritat!

l'exemplar que vau voler era el d'editor Barceló, i el qual em començaren a mi (tintat al començament, lògicament, al mateix temps) no l'he rebut. Temo que s'ha perdut, la qual cosa em trauria del gosia de llegir-me en portuguès.

M'abalaça que l'editor brasiler es recordi de mi. Pots n'etre que valdrà la pena de tenir-ho en compte, quan ja s'hagi resolt la sort del meu llibre de contes. La "Biblioteca Selecta" continua sent-me mig il·lusion... .

En la pròxima carta, si Déu vol, els adjuntare fotosquabis. Ecls més estan més dolents i més deliciosos que mai. El vestit i no n'han fet de l'estada a Bel-Materra? Segons en Vidal, no hi ha cap mena de dificultat per a obtenir material fotosquàbic a Barcelona.

Bé, mere estimats: fins la pròxima carta. Una abraçada per tu, Joan. Recorde als oncs, als coixins i als amics.

Feli